

319

ZARZĄDZENIE Nr 87 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 22 sierpnia 1969 r.

w sprawie zmian w wykazie jednostek organizacyjnych uprawnionych do tworzenia funduszu na finansowanie wydatków za osiągnięcia ekonomiczne załóg w niektórych państwowych jednostkach organizacyjnych.

Na podstawie § 1 ust. 2 uchwały nr 84 Rady Ministrów z dnia 3 marca 1960 r. w sprawie finansowania wydatków za osiągnięcia ekonomiczne załóg w niektórych państwowych jednostkach organizacyjnych (Monitor Polski z 1960 r. Nr 33, poz. 162 i z 1961 r. Nr 81, poz. 343) zarządza się, co następuje:

§ 1. W wykazie jednostek organizacyjnych, stanowiącym załącznik do uchwały nr 84 Rady Ministrów z dnia 3 marca 1960 r. w sprawie finansowania wydatków za osiągnięcia ekonomiczne załóg w niektórych państwowych jednostkach organizacyjnych (Monitor Polski Nr 33, poz. 162 z późniejszymi zmianami) — w grupie III wykazu dodaje się lp. 25 w brzmieniu:

Lp.	Nazwa jednostki	Dodatkowe środki na fundusz za osiągnięcia ekonomiczne
„25	Państwowe przedsiębiorstwa uzdrowiskowe zgrupowane w Zjednoczeniu „Uzdrowiska Polskie”	do 50% poprawy wyniku w porównaniu do wyniku planowanego, uzyskanego z działalności produkcyjnej i obrotu towarowego, nie więcej jednak niż 2% planowanego osobowego funduszu płac.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1970 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz
Wiceprezes Rady Ministrów

320

ZARZĄDZENIE Nr 88 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 22 sierpnia 1969 r.

w sprawie zapewnienia ciągłości zaspokojenia zapotrzebowania kraju na maszyny, urządzenia, sprzęt techniczny oraz inne wyroby przemysłu uspołecznionego w razie podejmowania decyzji o zaniechaniu ich produkcji.

W celu zapewnienia ciągłości zaspokojenia zapotrzebowania na wyroby przemysłowe w związku z pogłębiającą się specjalizacją i koncentracją produkcji zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Właściwe ministerstwa dokonają w podległych im branżach i przedsiębiorstwach przeglądu asortymentowej struktury oraz rozmiarów wykonywanej produkcji i ustalą przedsiębiorstwa, które mają specjalizować się w produkcji wielkoseryjnej, oraz takie, które wykonywać będą wyroby produkowane w małych seriach.

2. Zjednoczenia powinny przy kształtowaniu asortymentowych profili produkcji podległych przedsiębiorstw rozszerzać zakres unifikacji i standaryzacji. Dotyczyć to powinno w szczególności elementów maszyn i urządzeń, które powinny być w najszerszym zakresie wykorzystywane do nowych rozwiązań konstrukcyjnych.

3. Zjednoczenia lub jednostki równorzędne powinny ustalić koncepcję profilu produkcyjnego podległych im przedsiębiorstw w terminie poprzedzającym zakończenie prac nad planem na lata 1971—1975 w celu umożliwienia uwzględnienia tych ustaleń w planach przedsiębiorstw.

4. Jeżeli wskutek zaniechania produkcji wyrobu w przedsiębiorstwie konieczne jest przekazanie jej do innego przedsiębiorstwa, zjednoczenie bądź jednostka równorzędna powinny przede wszystkim lokować tę produkcję w podległych sobie zakładach o warunkach zapewniających osiągnięcie należytego poziomu jakości oraz kosztów własnych.

5. Jeżeli założenia dotyczące profilu asortymentowego produkcji podległych zjednoczeniu przedsiębiorstw nie zapewniają odpowiedniego wzrostu produkcji w porównaniu z potrzebami gospodarki narodowej, zjednoczenie powinno w uzasadnionych ekonomicznie wypadkach zapewnić pokrycie tych potrzeb w drodze rozwoju produkcji odpowiednich wyrobów w zakładach podległych innym jednostkom gospodarczym na zasadach koordynacji branżowej bądź w drodze importu z krajów socjalistycznych.

§ 2. 1. Zaniechanie w przedsiębiorstwach produkcji maszyn, urządzeń, sprzętu technicznego oraz innych wyrobów na zaopatrzenie gospodarki uspołecznionej wymaga uzgodnienia z jednostką nadrzędną.

2. Przy ewentualnym podejmowaniu decyzji o zaniechaniu w przedsiębiorstwach produkcji części zamiennych oraz wyrobów na zaopatrzenie rynku wewnętrznego należy przestrzegać przepisów uchwały nr 275 Rady Ministrów z dnia 16 sierpnia 1963 r. w sprawie zapewnienia ciągłości produkcji przeznaczonej na zaopatrzenie rynku wewnętrznego (Monitor Polski Nr 70, poz. 345) oraz uchwały nr 365 Rady Ministrów z dnia 20 września 1961 r. w sprawie usprawnienia gospodarki remontowej (Monitor Polski Nr 81, poz. 340).

§ 3. Zjednoczenie lub inna jednostka bezpośrednio nadrzędna może zezwolić lub nakazać zaprzestanie w przedsiębiorstwie produkcji określonego asortymentu maszyn i wyrobów, jeżeli:

- 1) właściwa organizacja zbytu i główni dotychczasowi odbiorcy wydali opinie, że na dany asortyment wyrobu brak jest zapotrzebowania lub że zapotrzebowanie zostanie pokryte z innych źródeł przez substytutu lub import z krajów socjalistycznych,
- 2) nastąpiło przekazanie produkcji innemu przedsiębiorstwu z zachowaniem jej ciągłości w rozmiarach potrzebnych dla zaspokojenia potrzeb krajowych.

§ 4. 1. Decyzja przekazania produkcji określonego wyrobu z jednego przedsiębiorstwa do innego powinna być podjęta po uprzednim ustaleniu, że przekazanie to nie spowoduje wstrzymania lub poważnego ograniczenia ogólnych dostaw tego wyrobu.

2. Przedsiębiorstwo, które uzyskało decyzję o zaniechaniu produkcji maszyn i wyrobów, powinno zawrzeć z przedsiębiorstwem podejmującym tę produkcję umowę regulującą sposób przekazania dokumentacji konstrukcyjnej, technologicznej, zapasów półfabrykatów (materiałów) i posiadanych

zamówień na wyroby, jak również udzielenia pomocy in-
struktażowej. Przedsiębiorstwo, które przejmując produkcję,
jest zobowiązane do wykonania dostaw, do jakich było zo-
bowiązane na podstawie uprzednio zawartych umów lub decy-
zji właściwych organów przedsiębiorstwo, które zaniecha-
ło produkcji, oraz do wynagradzania szkód (zapłaty kar
umownych) w razie niewykonania dostawy.

3. Jeżeli zaniechana ma być produkcja wyrobów, na
które zawarta została umowa kooperacyjna, przekazanie
produkcji dopuszczalne jest tylko z zachowaniem przepi-
sów uchwały nr 314 Rady Ministrów z dnia 8 sierpnia 1961 r.
w sprawie usprawnienia kooperacji przemysłowej (Monitor
Polski z r. 1969 Nr 13, poz. 106).

4. Minister resortowy może zastrzec do swojej decyzji
sprawy związane z przenoszeniem produkcji o zasadniczym
znaczeniu dla gospodarki narodowej.

§ 5. Przedsiębiorstwa przemysłowe, po uzyskaniu decy-
zji o zaniechaniu produkcji maszyn i wyrobów, obowiązane
są zawiadomić o tym swych dotychczasowych odbiorców
na 12 miesięcy przed terminem zaprzestania produkcji oraz
wskazać przedsiębiorstwa przejmujące tę produkcję.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz
Wiceprezes Rady Ministrów

321

ZARZĄDZENIE Nr 91 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 28 sierpnia 1969 r.

o zakresie działania Ministra Komunikacji z tytułu koordynacji międzyresortowej.

Na podstawie § 1 uchwały nr 114 Rady Ministrów
z dnia 30 czerwca 1969 r. w sprawie koordynacji międzyre-
sortowej (Monitor Polski Nr 30, poz. 224) zarządza się, co
następuje:

§ 1. Minister Komunikacji sprawuje koordynację mię-
dzyresortową w zakresie przewozów pasażerów i ładunków
wszystkimi gałęziami transportu (bez transportu morskiego),
transportu drogowego i kolejowego, zaplecza technicznego
motoryzacji, lotnictwa cywilnego oraz budownictwa specjal-
nego w dziedzinie komunikacji.

§ 2. W ramach koordynacji międzyresortowej, oprócz
funkcji wymienionych w § 4 uchwały nr 114 Rady Mini-
strów z dnia 30 czerwca 1969 r. w sprawie koordynacji mię-
dzyresortowej (Monitor Polski Nr 30, poz. 224), Minister
Komunikacji:

- 1) opracowuje globalny bilans potrzeb przewozowych w
zakresie przewozu ładunków do planów rocznych, wie-
loletnich i perspektywicznych (bez transportu morskie-
go) z podziałem na poszczególne gałęzie transportu,
- 2) opracowuje zbiorcze projekty planów rocznych, wielo-
letnich i perspektywicznych przewozów ładunków i pa-
sażerów transportem kolejowym, samochodowym i że-
glugą śródlądową, objętych działem „transport i łącz-
ność”, oraz projekty planów przewozów transportem
rurociągowym, na podstawie projektów planów opraco-
wanych przez właściwe resorty, prezydium wojewódzkich
rad narodowych i inne jednostki organizacyjne, obowią-
zane do sporządzania takich planów, i przedstawia je
Komisji Planowania przy Radzie Ministrów,
- 3) opracowuje i zatwierdza kwartalne plany przewozów
kolei, transportu samochodowego, lotniczego i żeglugi
śródlądowej w porozumieniu z zainteresowanymi resor-
tami w ramach narodowego planu gospodarczego i ko-
reluje je z potrzebami i wymaganiami transportu mor-
skiego,
- 4) analizuje i koordynuje projekty planów i programy roz-
woju sieci dróg publicznych, sporządzane przez zainte-
resowane resorty i prezydium wojewódzkich rad narodo-
wych (z wyłączeniem dróg miejskich nie mających cha-
rakteru dróg przelotowych),
- 5) ustala, na bazie ogólnych wytycznych obowiązujących
w kraju, warunki techniczne projektowania, normatywy
techniczne projektowania i wytyczne techniczne projek-
towania oraz zasady opracowywania kosztorysów objek-
tów i budowli w dziedzinie budownictwa specjalnego
komunikacyjnego,
- 6) opiniuje programy rekonstrukcji organizacyjno-technicz-
nej branżowej w zakresie zamierzeń inwestycyjnych
o charakterze transportowym oraz programy rekonstruk-
cji regionalnej w zakresie zamierzeń dotyczących roz-
woju sieci dróg (kolejowych, kołowych, wodnych) i ru-
rociągów,
- 7) bilansuje i rozdziela roboty budowlano-montażowe dla

inwestycji i kapitalnych remontów, wykonywanych
przez specjalistyczne przedsiębiorstwa w dziedzinie bu-
downictwa specjalnego komunikacyjnego,

- 8) prowadzi działalność normatywną w zakresie transpor-
tu drogowego i kolejowego, lotnictwa cywilnego oraz
dróg publicznych (z wyłączeniem dróg miejskich nie ma-
jących charakteru dróg przelotowych),
- 9) opiniuje i koordynuje programy rozwoju publicznego
i branżowego zaplecza technicznego motoryzacji oraz
ustala normatywy dla programowania i projektowania
obiektów tego zaplecza,
- 10) opracowuje bilanse oraz zatwierdza rozdzielniki ma-
szyn, urządzeń i materiałów, stosownie do odrębnych
ustaleń Rządu,
- 11) opracowuje projekty bilansów pojazdów samocho-
dowych na podstawowe kierunki przeznaczenia i przedsta-
wia je Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.

§ 3. W celu zapewnienia realizacji zadań wymienionych
w § 1 Minister Komunikacji:

- 1) wydaje wiążące wytyczne, decyzje i instrukcje dla re-
sortów objętych koordynacją, w szczególności w zakre-
sie organizowania przewozu ładunków, organizacji
i funkcjonowania transportu samochodowego, spedycji,
zaplecza technicznego motoryzacji, wykorzystywania
urządzeń do czynności ładunkowych oraz w zakresie
wynikającym z ustawy o transporcie drogowym i spe-
dycji krajowej,
- 2) przekształci Biuro Konstrukcyjno-Technologiczne Zaple-
cza Technicznego Motoryzacji w Warszawie na Głównie
Biuro Studiów i Projektów Zaplecza Technicznego Mo-
toryzacji (przy równoczesnym włączeniu do niego pra-
cownicy budownictwa samochodowego wchodzących w
skład biur projektów transportu drogowego i lotnicze-
go), jako jednostkę wiodącą w dziedzinie prowadzenia
studiów, typizacji i projektowania obiektów zaplecza
technicznego motoryzacji w kraju.

§ 4. Minister Komunikacji będzie informować okreso-
wo Prezesa Rady Ministrów, właściwego wiceprezesa Rady
Ministrów i Przewodniczącego Komisji Planowania przy Ra-
dzie Ministrów o sprawach dotyczących koordynacji prze-
wozów ładunków i zgłaszać odpowiednie wnioski, zmierza-
jące zwłaszcza do usuwania występujących trudności i za-
kłóceń.

§ 5. Minister Komunikacji opracuje i przedstawi Pre-
zesowi Rady Ministrów w terminie do dnia 30 listopada
1969 r. projekty aktów prawnych, niezbędnych do uzgodnie-
nia obowiązujących przepisów z ustalonym w tym zarządze-
niu zakresem działania Ministra z tytułu koordynacji mię-
dzyresortowej.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz
Wiceprezes Rady Ministrów